

Arrest, og det kan jeg meget godt tiltræde. Det, det kommer an paa for mig, er, at der overhovedet haves kraftige Straffemidler til Raadighed, som man kan anvende overfor de daarlige Elementer, der forekommer blandt Soldater som paa alle andre Steder i Livet, Elementer, som ikke lader sig paavirke af mildere Midler. Garantien imod, at Misbrug finder Sted, ligger i, at den paagældende, hvis han ikke ønsker at modtage Straffen, kan lade være og forlange Sagen afgjort ved Dom. Om man saa skal anvende Fængsel paa Vand og Brød eller mørk Arrest som et saadant Straffemiddel, det tør jeg ikke afgøre, jeg har ikke den fornødne Kendskab til de Forhold og maa derfor overlade andre og mere kyndige at afgøre, hvilket af disse to Straffemidler der er det hensigtsmæssigste. Jeg er tilfreds, naar der blot er et kraftigt Straffemiddel, som med Virkning kan anvendes overfor de daarlige Elementer, og dette er naaet ved den Formulering, som det høje Folketing har givet Paragraffen.

Tilbage har jeg saa at gøre nogle Bemærkninger om en ny Tilføjelse, som det høje Folketing har givet Lovforslaget § 64. Det foreslaas her, at der som 3die Stykke skal tilføjes: „Forsaavidt Straffen ikke overstiger Irettesættelse, Bøder, Kvarterarrest eller Vagtarrest, maa Udskrift af Straffebogen ikke meddeles andre end de militære Myndigheder, ej heller Bemærkning om Straffen gøres i vedkommendes Soldaterbog. Samme Regel finder ogsaa Anvendelse paa de ved Dom ikendte Straffe.“ Tanken i dette Forslag er naturligvis den, at man finder det haardt, at saadanne smaa Straffe skal følge en Mand Livet igennem og maaske den ene Gang efter den anden hindre ham i at komme i en Stilling, som han ellers kunde have opnaaet, og denne Tanke kan jeg for mit Vedkommende ganske tiltræde. Jeg har derfor heller intet at erindre imod, at saadanne Straffe udelades af de egentlige Soldaterpapirer, navnlig Soldaterbogen, men derimod er det allerede noget betænkeligt, at Udskrift af Straffebogen, det vil altsaa sige Udskrift angaaende de Straffe, der er dikterede uden Dom, kun maa meddeles andre militære Myndigheder, men derimod ikke Domstolene. Jeg vilde finde det rigtigt, at ogsaa Domstolene havde Adgang til at faa saadanne Udskrifter forelagt. Naar en Mand bliver sat under Tiltale for en Forbrydelse, saa er det Domstolenes Ret og Pligt at granske hans tidligere Vandel, idet denne kan

faa Betydning med Hensyn til Størrelsen af den Straf, som han nu bliver idømt. Det sker paa alle andre Omraader, og jeg ser ikke, hvorfor Domstolene ikke ogsaa skulde være beføjede til at granske den paagældendes Opførsel som Soldat. Og jeg skal gøre opmærksom paa, at hvis saadanne Udskrifter ikke kan meddeles Domstolene, vil det efter Omstændighederne kunne komme den paagældende selv til Skade. Det kan jo være, at der er Tale om en Mand, som har opført sig aldeles ulasteligt i sin hele Soldatertid, og der er ingen Tvivl om, at naar det kan oplyses for en Domstol, for hvilken han senere fremstilles, saa er det et godt Kort paa hans Haand, saa vil det faa Betydning i hans Favør ved Domsafsigelsen, men naar der ingen Udskrift maa meddeles af disse Afgørelser, saa bliver det jo umuligt for den paagældende at godtgøre, at han er ustraffet og har opført sig eksemplarisk, og det vil altsaa bevirke, at det gode Kort, han kunde have paa Haanden, bliver han afskaaret fra at spille ud. Jeg ser egentlig ikke andet, end at det er en Uret, man derved gør imod ham.

Større bliver imidlertid Betænkelighederne, naar man gaar til det sidste Punktum, hvorefter der heller ikke skal kunne gives Udskrift vedrørende de ved Dom ikendte Straffe. Det maa jo nemlig erindres, at nu ophæver vi de militære Domstole, nu skal Straffedomme ogsaa over de militære afsiges ved de almindelige borgerlige Retter. Disse Domme afsiges offentlig, og de indføres i Rettens Domsprotokol sammen med alle andre Domme. Til denne Protokol har Folk i al Almindelighed Adgang og kan faa Udskrifter deraf. Det forekommer mig særdeles vanskeligt at forstaa, at der nu her skulde være en vis Kreds af Domme, som man ikke kan faa Udskrift af, og det forekommer mig særlig mærkeligt, at man vil træffe en saadan Bestemmelse i dette Øjeblik. I Overmorgen træder jo Retsreformen i Kraft, og det vil være alle ærede Medlemmer bekendt, at en Grundtanke i denne Reform er, at Retsplejen over alt skal være offentlig i saa stort Omfang som paa nogen Maade muligt. Naar dette er Tilfældet, synes jeg, det er en mærkelig Maade at fejre Retsreformens Ikrafttræden paa nu at opstille en vis Slags Domme, som ikke er offentlige, og som der ikke maa faas Udskrifter af. Og jeg skal gøre opmærksom paa, at her kan man ogsaa komme til at gøre Uret mod